

Leo Trotskij

POUM och uppmaningen att bilda sovjet

1 oktober 1937

Jag hade en mycket intressant brevväxling med Andrés Nin – jag ska publicera den. I varje fråga utnyttjade POUM bolsjevik-leninisternas uppfattningar för opportunistiska syften. Men detta är första gången jag har hört dem hävda att det inte tjänade någonting till att uppmana till bildande av sovjeter om arbetarna inte själva byggde dem.

När det gäller frågan om sovjeter – här är bakgrundshistorien:

1931, i början av revolutionen, skrev jag att jag trodde att det inte var lämpligt att börja föra fram sovjet-parollen. Under stora strejker, som de i Ryssland 1905, skapades strejkkommittéer, men arbetarna förstod inte då att dessa var början till sovjeter. Idag betyder ordet ”sovjet” sovjetregering. En arbetare som deltar i en strejk kan inte förstå vad denna har med en sovjet att göra. Socialister och anarkister skulle motsätta sig dem med argumentet att de betydde proletariats diktatur. Följaktligen ansåg jag att det var nödvändigt att skapa massorganisationer, men inte kalla dem ”sovjeter”, utan i stället benämna dem ”*juntas*”, ett traditionellt spanskt ord, och inte lika konkret som ”sovjet”. Men istället skapades en konstgjord organisation, som inte var representativ för de breda massorna, med delegater från de gamla organisationerna: tre anarkister, tre socialister och delegater från KP och POUM. Och detta infördes i alla städer.¹

En revolution är en mycket dynamisk process, där massornas rör sig åt vänster, medan de borgerliga klasserna rör sig åt höger. Situationen förändras snabbt på en månad. Under sin utveckling sveper revolutionen bort de gamla organisationerna, de gamla konservativa partierna och fackföreningarna. I varje företag, varje fabrik är den nya ledningen yngre, aktivare, modigare. Den gamla organisationen blir den största bromsen på revolutionen. Det var absolut nödvändigt att bygga *juntas* – eller vi kan kalla dem sovjeter, vi vet vad vi menar – eftersom det är det enda sättet att ge revolutionen en centraliserad ledning.

Beträffande nödvändigheten av enande, så gällde vår strid med POUM inte detta problem – utan frågan om huruvida politiken kommer att ena bourgeoisin eller de nya element som proletariatet skapat? Det handlar inte om en matematiskt ihopslagning: det är en klassfråga, inte ett administrativt problem. Hur kan man påstå att arbetarna inte byggde sovjeter? De byggde kommittéer överallt och dessa kommittéer tog över industrin. Det var bara en fråga om att binda samman dessa kommittéer, att utveckla dem, och det skulle ha blivit Barcelonas sovjet.

Översättning: *Martin Fahlgren*

Till innehållsförteckningen för artikelsamlingen [Trotskij om Spanien](#)

¹ I själva verket var det mer komplicerat än så. Representationen från partier och fackföreningar var proportionell mot medlemsantalet, men i Katalonien beräknades antalet ofta utifrån fördelningen av representationen i Milisernas centralkommitté. *Ö anm.*